

Odpowiedź na skargę zbiorową dotyczącą domniemanego naruszenia przez Włochy unijnych przepisów dotyczących niedyskryminacji i ochrony nauczycieli zatrudnionych na czas określony.

Numer referencyjny: CHAP (2021)03439

Komisja Europejska otrzymała wiele skarg dotyczących nieuznawania historii zatrudnienia nauczycieli w „scuole paritarie” (akredytowanych szkołach prywatnych) do celów określenia ich grupy zaszeregowania.

Skarżący wskazują, że włoski system edukacji składa się ze szkół państwowych oraz akredytowanych „scuole paritarie”, czyli szkół płatnych, które realizują państwowy program nauczania. Akredytację przyznaje się szkołom niepaństwowym, które się o nią ubiegają, jeżeli spełniają one pewne określone przez państwo warunki, na przykład w odniesieniu do kwalifikacji nauczycieli. Mimo że doświadczenie zdobyte w akredytowanych szkołach prywatnych jest uznawane do celów zawierania umów o nauczanie na czas określony, a następnie zatrudnienia w szkołach państwowych, skarżący wskazują, że zgodnie z art. 485 dekretu ustawodawczego nr 297 z dnia 16 kwietnia 1994 r. przy ustalaniu grupy zaszeregowania nowo zatrudnionych nauczycieli włoskie Ministerstwo Edukacji nie uznaje takiego doświadczenia, lecz jedynie doświadczenie zdobyte w szkołach państwowych lub ich odpowiednikach.

Komisja zarejestrowała otrzymane skargi w centralnym programie rejestracji skarg pod numerem referencyjnym CHAP(2021)03439.

Zważywszy na znaczną liczbę skarg otrzymanych w przedmiotowej sprawie, w celu szybkiego udzielenia odpowiedzi i poinformowania wszystkich zainteresowanych stron, a także z uwagi na potencjalnie szerszy interes publiczny w kwestii poruszonej przez skarżących Komisja publikuje niniejsze potwierdzenie otrzymania skargi także na [przeznaczonej do tego stronie internetowej w portalu „Europa”](#). Za pomocą tych samych kanałów informacyjnych skarżący zostaną powiadomieni o wynikach rozpatrzenia przez Komisję przedmiotowych skarg oraz o ewentualnych działaniach następczych.

Komisja przekazała swoją ocenę w tej sprawie w związku z petycją skierowaną do Parlamentu Europejskiego (petycja nr 1451/2020¹):

„Dwa główne cele porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony² dotyczą tego, że pracowników zatrudnionych na podstawie umów na czas określony nie dyskryminuje się w nieuzasadniony sposób oraz że należy zapobiegać zawieraniu kolejnych umów na czas określony przez tego samego pracodawcę i tego samego pracownika w odniesieniu do tej samej pracy, a w przypadku nadużyć należy stosować kary.

Klauzula 4 porozumienia ramowego zakazuje pracodawcom traktowania pracowników zatrudnionych na czas określony mniej korzystnie niż pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony w odniesieniu do warunków zatrudnienia, chyba że zróżnicowane traktowanie można uzasadnić obiektywnymi powodami. Klauzula ta nie ma jednak

¹ Niektórzy ze skarżących w ramach niniejszej skargi zbiorowej, poparli również następującą petycję: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/PETI-CM-694981_PL.pdf

² Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony, zawarte w dniu 18 marca 1999 r., załączone do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), Dz.U. L 175 z 10.7.1999, s. 43.

zastosowania do dyskryminacji pod względem warunków zatrudnienia różnych kategorii pracowników zatrudnionych na czas określony.

W swojej petycji składająca petycję twierdzi, że doszło do naruszenia zasady niedyskryminacji, ponieważ lata służby przepracowane na podstawie umów o pracę na czas określony są uznawane do celów mobilności w przypadku nauczycieli zatrudnionych w szkołach państwowych, ale nie w przypadku nauczycieli szkół prywatnych akredytowanych przez państwo. W omawianej sprawie porównano nauczycieli będących pracownikami zatrudnionymi na czas określony w szkole publicznej z nauczycielami będącymi pracownikami zatrudnionymi na czas określony w szkole prywatnej akredytowanej przez państwo.

Odmiennego traktowania dwóch nauczycieli zatrudnionych na czas określony w zależności od tego, czy pracodawca jest szkołą państwową bądź szkołą prywatną akredytowaną przez państwo, nie objęto zakresem stosowania porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony ani dyrektyw 2000/78/WE i 2006/54/WE”.

Komisja zauważa, że skarżący nie wyjaśniają nawet, dlaczego miałyby dojść do naruszenia przepisów odnośnych dyrektyw.

Komisja stwierdza zatem, że odmienne traktowanie nauczycieli zatrudnionych na czas określony w zależności od tego, czy ich pracodawcą jest szkoła państwowa czy akredytowana przez państwo szkoła prywatna, nie jest regulowane prawem Unii.

Sytuacja ta jest uregulowana we włoskim prawie krajowym.

Z akt przedstawionych przez skarżących wynika, że sprawa została już wniesiona do Trybunału Konstytucyjnego, który orzekł w wyroku z dnia 30 lipca 2021 r., że „nie jest niezgodna z prawem sytuacja, w której praca na czas określony w szkołach prywatnych akredytowanych przez państwo nie jest brana pod uwagę do celów odtworzenia ścieżki kariery w szkołach państwowych”.

W związku z powyższym Komisja zamierza zamknąć przedmiotową skargę.

Jeżeli skarżący dysponują nowymi informacjami, które mogą mieć znaczenie dla ponownej oceny skargi, mogą skontaktować się z Komisją w terminie czterech tygodni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia – po tym terminie sprawa zostanie zamknięta.